

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

IX. Occupationes exteriores in causa sunt, cur aliquando distrahimur, & parum proficiamus, sed quod eas, non prout oportet, peragamus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

Quam tunc spirituales esse mus, quam in spiritu & rebus interioribus proficere mus! Hæc vera & certissima chymica est, ad purissimum ex ære & ferro aurum cõ-standum: licet enim opus ex se sit vilissimum, hoc modo sit sublimissimum maximiq; valoris. Demus igitur post hæc operam, ut quidquid egerimus, purissimũ sit aurum tũ adeo id facile, & vix vllõ negotio facere possimus. In Sanctis Sancto- rum, & templo Salomonico omnia erant vel ex auro, vel auro cooperta: sic omnia nostra vel esse debent amor Dei vel propter amorem Dei facta.

CAPVT IX.

Occupationes exteriores in causa non sunt, cur aliquando distrahamur, & parum proficiamus, sed quod eas non prout oportet, peragamus.

Ex eo quod iam iam diximus, facile patebit, causam, cur aliquando per exteriores occupationes distrahamur, & in spiritu non proficiamus, non tam in ipsis consistere occupationib; q̃ in nobis ipsis, quod aliquam nobis ex illis utilitatẽ capere & eas prout deberemus, agere nesciamus. Nemo proinde rei huius culpam occupationibus suis ascribat, sed sibi vni, qui fructum ex iis colligere nescit. Nucem frange, neque enim exterius comeditur putamen, sed interior nucleus. Si in exteriori operis superficie & cortice hæreas; hic tibi & corpus offendet, & spiritũ extinguet. Quod intorsum latet, nucleus & medulla, ipsa inquam Dei voluntas, tuus sit tibi oporet. Considerationis itaque dentibus hanc testam frange, exteriorem corticem abice, & intro ad medullam penetra, sicut grandis illa Ezechielis aquila, qua interiora petẽs cediti, medullam eduxit, in cortice superficiali minime subsistens. *Holocausa medullata asserã tibi* In hoc scilicet harere debes, hoc Deo offerre, atque ita fiet, ut anima tua proficiat & semper accrescat. Martha & Maria

sunt sorores, vna non turbet, nec impedi- at aliam sed inuicẽ adiuuent. Oratio con- ducit & iuuat, ut exterior actio bene fiat, & actio facta prout par est orationi admi- nicula præstat; quasi inuicem sorores. Si itaque in actione turbamur te & in quiete sentis, causa est, quod Maria, oratio inquam, te non adiuuat. *Martha, Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima.* Turba- tur Martha, quod soror Maria ipsam non iuuat. *Dic ergo illi ut me adiuuet.* Da operã & cura ut Maria, quæ est oratio, tibi opi- tuletur, & videbis turbationem omnem statim cessaturam.

Sancta illa Ezechielis animalia suam singula manum sub ala habebant: ut hinc dicamus, viros spirituales manum actio- nis sub ala contemplationis continere, vnam ab alia non separando, quod inter operandum contemplantur, & contem- plando operentur. Sic veteres illos Ægy- pti monachos tradit Cassianus, quamuis manibus operarentur, mentẽ tamen sem- per in Dei contemplatione intentã habu- isse; manibus quidẽ officium Marthæ, corde vero Mariæ partes adimplendo. Præclare hoc ostendit Sanctus Bernardus his ver- bis: *Hoc maxime curant spirituales exer- citiis dediti, taliter se circa exteriora occupa- re, ut deuotionis spiritum non extinguant; unde licet extrinsecus honorum operum exer- citiis fatigentur in corpore, intrinsecus ta- men reficiuntur in mente.* Adeo ut exteri- oribus occupationib; interior recollectio & deuotio minime impediatur, at potius adiuuetur; illæ enim intellectum penitus non occupant, sed ita liberum esse sinũt, ut interim nihilominus de Deo rebusque diuinis cogitare possit. Vnde quidam de antiquis nostris Patribus, vir admodum spiritualis, dicere solebat, duobus homi- num generibus se in hoc statu Religioso inuidere: primo Nouitiis, quod nulli alii rei præterquam vni suo in spiritu profe- ctui vacet & intendat: deinde fratrib; do- mestica officia obeuntib; quod liberam & exoneratã studiis & curis hi mentẽ habe- ant, ad diem totam orationi intendendum.

Refert Climacus se in quendam cuius-

M 2 dam

3. Reg. 6. 19.
& 11.

Luc. 10. 42.

Serm. ad so-
litar.

B. Hieron.
Natalis.

dam Monasterii coquam incidisse, qui esto magnis multisq; occupationibus distineretur (erat enim ingens Monachorum in eo Cœnobio numerus, utpote qui ad triginta supra ducentos facile pertingeret, præter hospites peregre in dies aduentantes) animum tamen intus mire recollectum habebat, & in Deo defixum, insuper donum lacrymarum obtinuerat. Quem admittens Climacus, sciscitatus est quomodo tanta & tam assidua in occupatione & actione tantam sibi mentis quietem parare potuisset! qui primū tergiuersatus, tandem acrius eo urgente, respondit, Nunquam me credi di hominibus seruire, sed Deo, semperq; me indignum cœsui, cui requies vlla & operis intermissio concederetur. Insuper mihi ignis hic materialis quotidie ob oculos versans, assidue mihi lacrymas excutit, deque ignis æterni acerbitate meditari cogit.

Sanctam Catharinam Senensem parentes (vbi eius in vita refertur) importunioribus precibus ac nimis urgebant ut matrimonium iniret: adeo vero hæce eorum increvit persecutio, ut omnem ei locum secretum & cubiculum, in quo mentem cum Deo coniungeret, ademerint, eamque domesticis ministeriis occuparint, seruam etiam quandam, quam habebant, à culina amouerint, inque eius locum filiam surrogarint, ut hoc pacto illi ad orandum, & reliqua sua spiritualia exercitia obeunda commodum & tempus & locum eriperent. Sed ipsa, à Spiritu sancto edocta, secretum quoddam intra corpus suum conclaue, & cellam spiritualem sibi construxit, secumq; statuit nunquā ea egredi. Quod & præstitit, adeo quidem, ut, cum in primo quod habebat, cubiculo aliquando quidē intus ageret, aliquando tamen eo egredi cogere, hoc spiritali conclauū nunquam egrederetur: primum illud parentes illi abstulerint, secundum hoc auferre nemo potuerit. Cogitatione quippe sibi fingebat, patrem suū Domini nostri Iesu Christi matrem, Deiparæ Virginis; fratres & reliquos domesticos, Apostolorum discipulorum Domini personā

representare. Itaq; magna quadam cū hilaritate & diligentia ministerium iniunctū adimplebat: in culina quippe famulares hæc partes agens, semper de sponso suo Iesu Christo cogitabat, ei se famulari existimans, Deique præsentia vbique fruebatur, eumq; eo in sancto sanctorum versabatur. Vnde & ipsa postmodū sæpe confessario, multis temporalibus & exterioribus occupationibus distenta, vel aliquo proficisci coacto suadebat, ut cellam sibi quandam intra cor construeret, è qua nunquam exiret. Id ipsum & nos imitemur, & officia ac occupationes exteriores adeo nō nos distrahant, quo minus semper orationi intendamus, ut ad eam non medio cretiam subsidium sint allatura.

CAPVT X.

Quam fructuosum & utile sit, eo quo diximus modo opera sua agere.

OPERA eo quo dictum est modo facta, dicitur opera plena: quique eo modo viuunt, dicuntur in scriptura sacra, ut ait S. Hiero. & Gregorius, viuere dies plenos, & pleni dierum esse; & quidem, etiam pauxillo tempore vixerint, & iuniores demoriantur, iuxta illud Sapientis, *Cōsummatu in breui expleuit tēpora multa.* Quomodo vero quis paruo tempore diu viuere, & simul multos explere annos queat? Nostin' quomodo? Faciendo opera plena, & dies plenos viuendo. *Et dies pleni inueniuntur in eis.* Secundus hic locus elucidat primū. Iam inde ab exortu diei ad vespēra vsque, & à vespēra in auroram diei sequētis, bonus Religiosus & Dei seruus plenum viginti quatuor horarum diem viuunt, quod eum totum diuinæ voluntati adimplendæ impēdat. Comedere quippe, interquiescere, necessariū corpori solum indulgere, non sunt illi sicut opera, quib. nō mereatur. sed omnia illa ad maiorem Dei honorem & gloriam refert ac dirigit, & ideo eadem obit, quod hæc ab ipso fieri Deus velit, neque enim comedit ad vo-